936. Millefolium purpureum vulgare. *Raii.*
937. Nigella arvensis cornuta. *C. B.*
938. Ostrys Americana fructu Lupuli. *Ind. Hort. Chels.*
939. Parietaria Polygoni folio canescens. *Tourn.*
940. Polypodium sensibile. *Munting. Hist.*
941. Pseudo-Dictamnus verticillatus inodorus. *C. B.*
942. Senna Italica, sive foliis obtusis. Ib.
943. Sideritis Romana utriculis spinosis. *H. Lud. Bat.*
944. Thlaspi arvense minus, luteum. *Park.*
945. Thlaspi. Off. *Thlaspi arvense siliquis latis.* C. B.
946. Urtica pilulifera Parietariæ foliis. *Hort. Reg. Paris.*
947. Valerianella semine stellato. *C. B.*
948. Vulneraria rustica. J. B. *Anthyllis leguminosa.* Raii Syn.
949. Vulneraria flore purpurascente. *Tourn.*
950. Vulneraria pentaphyllos. Tourn. *Anthyllis leguminosa vesicaria Hispanica.* Park. 1094.

XIII. *Epistola* Johannis Bevis, *M. D. ad* Gul. Jones, *Armig.* R. S. S. *de Transitibus* Mercurii *sub* Sole, Oct. 31. 1736. *&* Oct. 25. 1743.

Read Dec. 15. 1743.

MOREM tibi gerens, vir amicissime, observationes meas de Mercurio bis subsolari ex schedis diariis transtuli, mancas quidem invidia cœli, dignas tamen fortasse, ne pereant; cum cuiquam in Britannia nostra meliorem sortem con-

contigiſſe non adhuc audiverim; cumque contactus pene momentanei, quos ſubnotare licuit, longitudinibus locorum deſignandis poterint optime inſervire.

Ab Halleio invitatus, qui me ſibi adjutorem fore dignatus eſt, Octob. 31. 1736. die nempe quo celebranda eſſet Mercurii cum ſole copula, Grenovicum diluculo me contuli. Cœlum ab exortu Solis fuit pulcherrimum, ſed ventus haud valde remiſſus. In eodem conclavi mecum verſabatur ipſe Halleius, qui horologio adeſſe voluit, dum ego tubum viginti quatuor pedum dirigendi gererem curam. Circa octavam horam ad obſervandum me comparavi; quippe verebar, ne, fallente calculo, ingreſſus prӕterlaberetur: at nil in Sole viſum prӕter maculas. Illico cœlum obductum eſt, nec ita multo poſt plane obſcurum redditum. In decimam fere matutinam protracta eſt dies, cum paulo dehiſcerent nubes, & Mercurii ſub Sole apricantis intervidendi prima nata eſt occaſio, momento citius denſiſſimis nubilis abrepta. Haud diu invigilaveram, cum Mercurium iterum viderim, & Halleio oſtenderim; ſcilicet in facie Solis, cui ibi bis antea apparuerat. Longa deinde & vere maligna nubium ſucceſſio; ſub Meridiem autem ſerenari cœptum eſt; & quidem ſolem culminantem quadrante murali maximo Halleius obſervavit. Revixit jam plena ſpes Mercurii exeuntis obſervandi; & quidem, cura reaſſumpta, notavi quӕ ſequuntur.

Temp. Appar.	
D. H. ′. ″.	
Oct. 30. 23. 50. 45.	Centrum Mercurii a Solis limbo proximo diſtitit 1′. 08″. metiente Micrometro.

	D.	H.	′.	″.	
Oct.	31.	00.	02.	39.	Mercurius quasi propria diametro a Solis margine disjunctus.
			07.	04.	Centrum egressum æstimatione oculi.
			08.	33.	Contactus exterior, cœlo admodum sereno.

Tantilla autem fuit Mercurii diameter, ut, micrometro capta, vix decem secunda scrupula superaret.

1743. *Octob.* die 25. quo Mercurius rursum in Solem incurrere debuit; Londini, idque in *Ædificiis Beaufortensibus*, semiminuto circiter temporis a regia specula ad occasum sitis, illi invigilare decreveram. Constitutio cœli fuit ipsissima quæ in superiore transitu, si non vehementior flaret Africus; ex quo non parum incommodi ob vacillationem telescopii, validissimo fulcro licet innixi. Micrometrum adhibere plane arduum fuit; nec quicquam plus semel, mensuravi, idque vix tute, facta collatione ad intercapedinem eodem fere momento, in clauso conclavi, exactissime Grenovici captam; quare supprimendum arbitror. Horologium numeravit D. Jeremias Sisson, me in Solem intento. Hora octava matutina nil in Sole conspicuum, quem paulo post plurimæ nubes occupârunt. Decima cum semisse vix præterlapsa est, cum Mercurium primo detexerim, dimidio itineris jam pene confecto. Nubes rursus exceperunt Solem, qui tamen instante meridie rediit & inclaruit, quo Mercurii Solisque adscensionalis differentia innotuit: Tribus etenim verticalibus filis in meridionalis transitorii foco collocatis, *Oct.* 24^{d}. 23^{h}. 57′. 48″. T. App. ad primum horum Solis præcedens

cedens limbus est devolutus, elapsisque 25″ Mercurii centrum ibidem exstitit. Rursus ingruebant nubes cum tristissima facie cœli, neque Mercurii iterum conspiciendi ulla spes affulsit; & quidem pauca decidente pluvia. Tubum cum sustentaculis ab aperto intus transferendi cogitabam, & observando finem imponere, cum effringi cœperint nubila, & ab eo tempore rarescere. Lætus itaque ad negotium reversus, Mercurium in splendidissimo Sole summe nigricantem contemplatus sum, & ultimas phases exacte definivi: en ea quæ chartis mandavi.

Temp. Appar.				
D.	H.	′.	″.	
Oct. 25.	00.	58.	34.	Inter Solis Mercuriique limbos distantia Mercuriali diametro æqualis quamproximum.
	01.	00.	33.	Contactus ultimus interior.
		01.	25.	Centri egressus, judicio oculi.
		02.	16.	Contactus ultimus exterior.

Pridie, paulo post meridiem mensurata est diameter Solaris 32′. 27″. tubo 12 ped. micrometro armato, & optimæ notæ, eodem nempe quo in hisce usus sum.

Hactenus de proprio penu. Sed neque prætereunda est observatio circa initium insignis a *D. Bird* peracta, in vico dicto *Surrey-street*, a nostro ad orientem secundo minuto temporis cum semisse remoto. Is nimirum, telescopio catadioptrico multum ampliante, exile admodum lucis filamentum inter Solis & Mercurii jam ingressi limbos deprehendit, vix decimæ parti, ut aiebat, Mercurialis diametri æquale; idque 8^h. 30′. 56″. scilicet 8^h. 30′. 54″. $\frac{1}{2}$. in ædificiis Beaufortensibus, uti ex horologiis probe a meipso in-

invicem comparatis innotuit; unde totalem ingreſſum in ædificiis Beaufortenſibus ad 8^h. 30′. 40″. quamproxime referre haud iniquum puto.

Liceatne demum ex præmiſſis integrum tranſcurſum, quaſi in ædificiis Beaufortenſibus viſum, in hunc modum contexere?

Temp. Appar.	D.	H.	′.	″.	
Oct.	24.	20.	28.	57.	Contactus primus exterior.
			29.	48½.	Centri ingreſſus.
			30.	40.	Contactus primus interior.
Oct.	25.	01.	00.	33.	Contactus ultimus interior.
			01.	24½.	Centri egreſſus.
			02.	16.	Contactus ultimus exterior.

Quoad temporis momenta in utroque tranſitu notata, minime hærendum cenſeo, cum a Sole meridiano utrobique capto rem extra dubitationis aleam poni nemo negaverit.

Valeas:

Nov. 7. 1743.

Tui obſervantiſſimus,

J. Bevis.